

## Overweging 24/25 juni 2017, 12<sup>e</sup> zondag door het jaar A.

### Inleiding.

Is het een typisch verschijnsel van onze tijd: dat zoveel mensen bang zijn en het gevoel hebben te leven in een steeds onveiligere wereld? Overal staan videocamera's die al onze gangen registreren, je moet je voortdurend legitimeren alsof je identiteit betwijfeld wordt, de overheid neemt steeds meer en dieper ingrijpende veiligheidsmaatregelen die bescherming van de burgers moeten garanderen... Mensen zijn bang, en soms ook niet zonder reden. Maar soms praten we elkaar ook angst aan.

In het evangelie zegt Jezus, als hij zijn leerlingen op weg stuurt: Wees niet bang, wees niet bang als je naar eer en geweten het goede doet. Want God zorgt zelfs voor een mus, hoeveel te meer dan voor ons mensen. Kunnen we dat vertrouwen nog ervaren in onze tijd?

### Overweging. Wees niet bang....

Een paar citaten van wat mensen zoal zeggen:

“Pas op, want de mensen zijn niet meer te vertrouwen.”

“Pas op, de mensen willen van je profiteren”

“Pas op, je weet nooit wat iemand voorheeft....”

Als je de krant leest, zou je inderdaad bijna gaan geloven dat de mensen slecht zijn. Ze slaan er op los; er wordt vermoord, er wordt verkracht. Aanslagen en machtsmisbruik.

Het is wel te begrijpen dat mensen bang worden. Dat mensen wantrouwend worden. Maar het is niet nieuw, het is van alle tijden.

De profeet Jeremia vertelt erover in de eerste lezing:

Pas op, mijn vrienden willen mij ten val brengen

Pas op, de mensen beschimpen en bespotten mij

Pas op, mijn tegenstanders beginnen een haatcampagne tegen mij....

Doch zijn vertrouwen en geloof in de Heer doet hem ook zeggen:

*“mijn belagers komen ten val, ze krijgen mij niet in hun greep.*

*ze zullen hun doel niet bereiken.”*

En wij hebben hier in de tuin een paar mooie tegels liggen van mannen en vrouwen, die ook heel wat hebben moeten verduren in hun leven, die echt vaak reden hadden om bang te zijn. Als Rosa Parks aan haar angst had toegegeven, was zij heus wel opgestaan in de bus en had haar plaats afgestaan aan een blanke reiziger. Dan was ze niet in de gevangenis terecht gekomen, maar dan was er toen ook geen begin gekomen aan de afschaffing van de apartheid tussen blank en zwart in Amerika.....

En als Nelson Mandela aan zijn angst had toegegeven, was hij misschien niet op Robbeneiland terecht gekomen en had niet 25 jaar gevangen gezeten. Maar dan was Zuid Afrika misschien wel veel langer in de greep gebleven van de blanke onderdrukkers....

In die lijn versta ik het evangelie van vandaag, waar Jezus tot 3x toe tegen zijn leerlingen zegt: wees niet bang. Wees niet bang als je omwille van je geloof of goedheid wordt bedreigd of belachelijk gemaakt.

En dat staft Hij met dat mooie, maar voor ons vreemde beeld van die mussen. 2 mussen, ze kosten zo goed als niets, en toch valt er niet één dood neer als God het

niet wil. Wees dus niet bang, jullie zijn meer waard dan een hele *zwerm* mussen. Bij jullie zijn zelfs alle haren op je hoofd geteld. Cees Remmers zei daarover: "Er valt geen mus dood, zonder dat God er mee van doen heeft en jullie mensen zijn – ook al ben je misschien een rare vogel – toch meer waard dan een hele zwerm mussen....."

Niet bang zijn dus, maar weten dat je geborgen bent in zijn Liefde."

Mooi gezegd, Mattheus en meneer Remmers, maar de praktijk is toch wel lastig. En ik vroeg me af: waar loop ik tegenaan en hoe zou ik me bemoedigd voelen, als ik naar eer en geweten probeer mee te werken om die boodschap van Jezus handen en voeten te geven in deze 21<sup>e</sup> eeuw?

Ook ik, ook wij zullen vaak ons willen verdedigen tegen 'tegenstanders' als je het opneemt voor vluchtelingen; als je bevriend bent met een zwerver; als je opkomt voor hangjongeren; als je omgaat met gevangenen, als je op zondag graag naar de kerk gaat....

Ook ik, (ook wij hier vermoed ik), moet me soms vermennen om niet met de wolven mee te huilen, om niet mee te gaan met die negatieve spiraal van wantrouwen en angst; om te blijven geloven in het goede in mensen en in die mooiere wereld die er moet komen.

Ervaar ik dan dat God voor ons zorgt, ja zelfs voor 2 mussen zorgt?

Het beeld van de mussen roept bij mij het beeld op van een kind, van een klein en kwetsbaar kind, dat spontaan alle mensen vertrouwt, dat intuïtief weet wat goed is, een kind dat ontwapenend en open de wereld inkijkt en mensen tegemoet treedt. Een kind is niet bang, wel kwetsbaar. En dat moet beschermd worden. Dat bedoelt Jezus te zeggen, volgens mij. Als je zo de mensen en de wereld tegemoet treedt, als je je kwetsbaar durft op te stellen, dan kan het niet anders dan dat God met ons is, op welke manier dan ook. Ook al ervaren wij dat vaak niet zo en zouden we God graag ter verantwoording roepen omdat het leven vaak zo onrechtvaardig lijkt... Dat oervertrouwen van een kind, zijn ongedwongen goedheid, dat zou ik ons allen toewensen. Wees maar niet bang. Amen.